02/04/2023

Κατανυκτικός Εσπερινός στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Ναύπλιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Την Ε' Κυριακή των Νηστειών της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, τελέστηκε ο Στ΄Κατανυκτικός Εσπερινός στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, και στη συνέχεια ακολούθησε το κήρυγμα από τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Παναγιώτη Κιντή με θέμα: «Η Οσία Μαρία ή Αιγυπτία οδηγός μας στο δρόμο για το Γολγοθά και το κενό μνημείο».

Την πέμπτη Κυριακή της **Μεγάλης Τεσσαρακοστής** η αγία Εκκλησία τιμά την μνήμη της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Ο βίος της πραγματικά θαυμαστός είναι γνωστός διότι κάθε χρόνο την ημέρα αυτή αυτός διηγείται στις εκκλησίες. Θα τον

περιγράψω όμως ξανά με λίγα λόγια για να θυμηθείτε την ασυνήθιστη και ανεπανάληπτη ζωή αυτής της αγίας.

- Γράφει ο Ευάγγελος Μπουγιώτης

Αυτή ήταν πολύ όμορφη γυναίκα, ζούσε στην πόλη της Αιγύπτου Αλεξάνδρεια και περνούσε τη ζωή της μέσα σε ασωτία. Μια μέρα όταν περπατούσε στην παραλία είδε ένα καράβι με πολλούς χριστιανούς που ήταν έτοιμο να αποπλεύσει προς τα Ιεροσόλυμα για την εορτή της Υψώσεως του τιμίου Σταυρού. Της ήρθε η σκέψη να πάει και αυτή μία βόλτα στην **Ιερουσαλήμ**.

Το ταξίδι τελείωσε και η Μαρία μαζί με τους προσκυνητές πλησίασε τις πύλες του ιερού ναού. Από τότε άρχισε μία σειρά θαυμαστών γεγονότων με τα οποία ο Κύριος, που γνώριζε τα βάθος της καρδιάς της, διέκοψε τον άσωτο βίο της και την έστρεψε στην οδό της μετανοίας. Ήταν τόσο βαθιά η μετάνοιά της και τόσο ασυνήθιστη που δεν βρίσκουμε ένα άλλο τέτοιο παράδειγμα στους βίους των αγίων.

Ας σταθούμε και εμείς μαζί με την αγία Μαρία στην πύλη του ναού. Βλέπουμε τώρα την καρδιά της που κυριεύτηκε από το φόβο του Θεού, όταν κατάλαβε πως δεν μπορεί, κατά την κρίση του Θεού, να μπει μαζί με τους άλλους στην εκκλησία. Αυτή και μόνο αυτή είναι ανάξια να μπει μέσα, ενώ όλοι οι άλλοι μπαίνουν ελεύθερα. Αυτήν την εμποδίζει μια αόρατη δύναμη. Όταν συνειδητοποίησε την τραγική της κατάσταση άναψε στην ψυχή της μία δυνατή φλόγα του φόβου του Θεού. Ταράχθηκε από το φόβο που ένιωσε μπροστά στον Πανάγιο, Πάνσοφο, Παντοδύναμο και Δίκαιο Θεό.

Δεν ήταν φόβος για τιμωρία, ήταν ντροπή που την έκαιγε σαν φωτιά, ντροπή για την ακαθαρσία της ψυχής και του σώματός της. Ήταν ντροπή και πόνος που της προκαλούσε το γεγονός ότι ο Θεός εξαιτίας της ακαθαρσίας της δεν την αφήνει να μπει μέσα στον ναό και να παρουσιαστεί ενώπιόν Του. Τότε προσευχήθηκε θερμά. Έπεσε καταγής μπροστά στην εικόνα της Παναγίας η οποία ήταν τοποθετημένη πάνω από την είσοδο του ναού και με δάκρυα ικέτευε την Μητέρα του Θεού να παρακαλέσει γι’ αυτήν τον Υιό της.

Με την βαθιά και φλογερή αυτή μετάνοια υποχώρησε η δύναμη που την εμπόδιζε να εισέλθει στην εκκλησία και τελικά μπήκε μέσα. Εκεί έπεσε ενώπιον του ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου και δεν σηκώθηκε μέχρι το τέλος της λειτουργίας. Τα δάκρυα έτρεχαν ποτάμι από τα μάτια της, από τα μάτια που κάποτε σαγήνευαν τους άνδρες και καθαρίστηκαν τώρα με την ολόψυχη και ένθερμη μετάνοια.

Πριν συνεχίσουμε την ιστορία της αγίας Μαρίας ας πούμε δύο λόγια για την **ζωή της μακαρίας Ταϊσίας**, η οποία και αυτή καταγόταν από την **Αίγυπτο** και ζούσε περίπου την ίδια εποχή που ζούσε και η αγία Μαρία. Στην αρχή η μακαρία αυτή Ταϊσία ζούσε βίο ενάρετο, αφιερώνοντας όλη τη ζωή της στην φροντίδα των ασθενών και τον πονεμένων ανθρώπων. Την σεβόταν πάρα πολύ και οι μοναχοί μιας μονής που υπήρχε κοντά στην πόλη. Όμως ο πονηρός διάβολος, ο οποίος μισεί τους ανθρώπους που έχουν ενάρετη ζωή, κατόρθωσε να την ρίξει στην ασωτία. Οι μοναχοί στενοχωρήθηκαν πολύ όταν το έμαθαν και έστειλαν τον άγιο Ιωάννη Κολοβό να την σώσει.

Ο **όσιος Ιωάννης** πήγε στο σπίτι της Ταϊσίας, κάθισε κοντά της και άρχισε να κλαίει. Η Ταϊσία τον ρώτησε με περιέργεια για ποιο λόγο χύνει αυτός τόσα πολλά δάκρυα. Τότε ο άγιος Ιωάννης με λόγια δυνατά περιέγραψε όλη την τραγικότητα της κατάστασή της. Η φλόγα του θείου φόβου άναψε μέσα της, τα μάτια της γέμισαν δάκρυα και μία φοβερά κραυγή μετάνοιας βγήκε από την καρδιά της. Δεν μπόρεσε πια να μείνει στο ακάθαρτο σπίτι της, έπεσε στα πόδια του αγίου Ιωάννη και τον παρακάλεσε να την πάρει αμέσως από κει και να την πάει κάπου όπου θα μπορούσε να σωθεί.

Σηκώθηκαν και οι δύο και έφυγαν αμέσως από την πόλη. Όταν νύχτωσε σταμάτησαν για διανυκτέρευση. Ο όσιος Ιωάννης άφησε την Ταϊσία να κοιμηθεί. Απομακρύνθηκε λίγο απ' αυτήν και κοιμήθηκε και ο ίδιος. Τα βαθιά μεσάνυχτα ξύπνησε ξαφνικά και είδε ότι στον τόπο όπου κοιμόταν η Ταϊσία μία φωτεινή στήλη υψώνεται από την γη προς τον ουρανό και μέσα σ' αυτήν την στήλη οι άγγελοι ανεβάζουν στον ουρανό την ψυχή της μακαρίας Ταϊσίας. Έτσι ο Κύριος σπλαχνίστηκε την Ταϊσία ακόμη και για την πολλή σύντομη μετάνοιά της.

Ας επιστρέψουμε τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, στην αγία Μαρία που την έχουμε αφήσει στο ναό ξαπλωμένη στο πάτωμα βρεγμένο με τα θερμά της δάκρυα ενώπιον του φοβερού Σταυρού του Κυρίου. Να δούμε την μετάνοια της και να ντρεπόμαστε τη δική μας αμετανοησία. Ας σκεφτούμε τώρα γιατί την μακαρία Ταϊσία ο Κύριος αμέσως μετά την μετάνοιά της την πήρε από την ζωή στην αιώνια μακαριότητα, ενώ την αγία Μαρία την άφησε να ζει 47 χρόνια στην έρημο της Αραβίας σε συνθήκες πολύ δύσκολες.

Γιατί ο Παντογνώστης Θεός, ο οποίος γνωρίζει το βάθος της καρδιάς κάθε ανθρώπου, ήθελε μέσω αυτής της μεγάλης αγίας να δείξει σε όλο τον κόσμο τι δύναμη έχει ο φόβος του Θεού και πώς μπορεί αυτός (ο φόβος) να αλλάξει τον άνθρωπο. Ο φόβος του Θεού συντάραξε πραγματικά όλο το είναι της. Ήταν φόβος

μπροστά στην μεγαλοσύνη του Θεού, την αγαθότητα και την δικαιοσύνη του. Τέτοιος φόβος είναι προνόμιο λίγων ανθρώπων, αυτών που έχουν καρδιά πολύ βαθιά. Ο θείος αυτός φόβος που αισθάνθηκε η αγία Μαρία κάνει θαύματα και αλλάζει εντελώς την καρδιά του ανθρώπου.

Ξέρετε τι έγινε μετά με την Αγία Μαρία. Αμέσως μετά το τέλος της ακολουθίας η αγία άφησε το ναό και καθοδηγούμενη από το θείο φόβο πήγε στον Ιορδάνη ποταμό, στο μοναστήρι του **αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.** Εκεί εξομολογήθηκε και εφοδιασμένη πνευματικά άφησε το μοναστήρι, παίρνοντας μαζί της τρία ψωμιά, κατέβηκε στον Ιορδάνη. Πέρασε στην άλλη όχθη του ποταμού και εξαφανίστηκε στην έρημο. Έζησε στην έρημο 47 χρόνια χωρίς να δει όχι μόνο το πρόσωπο του ανθρώπου αλλά και οποιοδήποτε άλλο ζωντανό πλάσμα.

Τα υποδήματα και τα ρούχα της γρήγορα είχαν περιπέσει σε αχρηστία, δεν είχε τίποτα για να προστατέψει το σώμα της την ημέρα από τον καύσωνα και την νύχτα από το κρύο. Σίγουρα για έναν κοινό άνθρωπο είναι αδύνατον να ζει μια τέτοια ζωή που έζησε η αγία Μαρία. Η ζωή της ήταν πραγματικά ένα θαύμα. Τι έτρωγε η αγία τα 47 αυτά χρόνια; Στον ιερομόναχο Ζωσιμά που τον είχε συναντήσει ένα χρόνο πριν το θάνατό της είπε ότι τα τρία ψωμιά της έφθασαν για 17 χρόνια. Αυτό αναμφίβολα είναι ένα θαύμα. Το γεγονός ότι τα τρία ψωμιά της έφθασαν για 17 χρόνια μπορούμε να το εξηγήσουμε μόνο αν υποθέσουμε ότι στα

χέρια της τα ψωμιά αυτά πολλαπλασιάζονταν όπως στα χέρια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, όταν Αυτός με πέντε άρτους χόρτασε πέντε χιλιάδες ανθρώπους.

Ο φόβος του Θεού, που δεν την άφηνε σ' όλη της την ζωή, την ζέσταινε τον χειμώνα επειδή έκαιγε σαν μία δυνατή φλόγα μέσα της. Η προσευχή της δεν έμοιαζε καθόλου με τη δική μας προσευχή. Για μας είναι ακατανόητο το βάθος της προσευχής της. Η δική της προσευχή ήταν μια αδιάλειπτη κοινωνία με το Άγιο Πνεύμα. Από το Άγιο Πνεύμα η Μαρία διδάχτηκε όλη την Αγία Γραφή. Δεν προσευχόταν η αγία με τον τρόπο που προσευχόταν οι πολλοί άλλοι άγιοι, δηλαδή γονατισμένη ή ξαπλωμένη κάτω στο έδαφος. Ο φόβος του Θεού άλλαξε ακόμα και τις φυσικές της ιδιότητες έτσι ώστε προσευχόταν στεκόμενη πάνω στον αέρα και περνούσε τον Ιορδάνη σαν στην ξηρά.

Με ποια όμως δύναμη έκανε η αγία όλα αυτά τα θαύματα; Ασφαλώς με τη δύναμη του Θεού. Και όχι μόνο μ' αυτή αλλά και με τη δύναμη του φόβου του Θεού με τον οποίο ήταν διαποτισμένη η οσία Μαρία. Και αυτό γιατί σε όλα τα θαύματα που κάνει ο Θεός με τον άνθρωπο πάντα συμμετάσχει και το πνεύμα του ανθρώπου αφοσιωμένο στο Θεό και κατειλημμένο από το φόβο Του.

Μέσα στην ψυχή της αγία Ταϊσίας η δυνατή φλόγα του φόβου μπροστά στην μεγαλοσύνη και την αγιότητα του Θεού άναψε για λίγες μόνο ώρες. Αυτό όμως ήταν αρκετό για να συγχωρεθούν οι πολλές της αμαρτίες. Στην αγία όμως Μαρία η φλόγα αυτή έκαιγε για 47 ολόκληρα χρόνια. 17 χρόνια ο διάβολος προσπαθούσε μέσω σωματικών και ψυχικών πόνων να την αποσπάσει από την μετάνοιά της και να την στρέψει στην ευρύχωρη οδό, και όμως δεν πέτυχε τίποτα. Με την αδιάκοπη μετάνοια, με τα ποτάμια δακρύων που έχυνε η οσία έμπαινε όλο και περισσότερο στην πιο στενή κοινωνία με το Άγιο Πνεύμα έως ότου έγινε όργανο με το οποίο ο Θεός έκανε τα θαύματά του.

Η φλόγα του φόβου του Θεού όχι μόνο δεν έσβησε σ' αυτά τα χρόνια αλλά αντίθετα έγινε πιο μεγάλη, τόσο μεγάλη που με την δύναμη της η αγία Μαρία μεταμορφώθηκε σ' έναν άγγελο με σώμα. Όλοι οι άγιοι του Θεού έχουν στους ουρανούς στενή κοινωνία με τους αγγέλους και τους αρχαγγέλους και γίνονται όμοιοι μ' αυτούς. Αλλά μόνο οι πιο μεγάλοι άγιοι όπως η αγία Μαρία η Αιγυπτία ενώ ακόμα βρίσκονται στη ζωή γίνονται όμοιοι με τους αγγέλους και αποκτούν την ίδια μ' αυτούς δύναμη του φόβου του Θεού, την ίδια άπειρη αγάπη προς τον Παντοδύναμο, Πάνσοφο, Αγαθό και Δίκαιο Θεό μας, τον Ήλιο της Δικαιοσύνης και της απέραντης Αγάπης.

Ας έχουμε πάντα μπροστά μας ως παράδειγμα της μετάνοιας και του φλογερού φόβου του Θεού την οσία Μαρία την Αιγυπτία. Και έχοντας αυτό το λαμπερό

παράδειγμα να μην είμαστε άκαρποι. Αλλά να μας βοηθήσει η οσία Μαρία να αποκτήσουμε και εμείς το φόβο του Θεού. Να σταματήσουμε την πορεία της φοβερού

στά στον

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΠΟΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΠΟΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΤΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

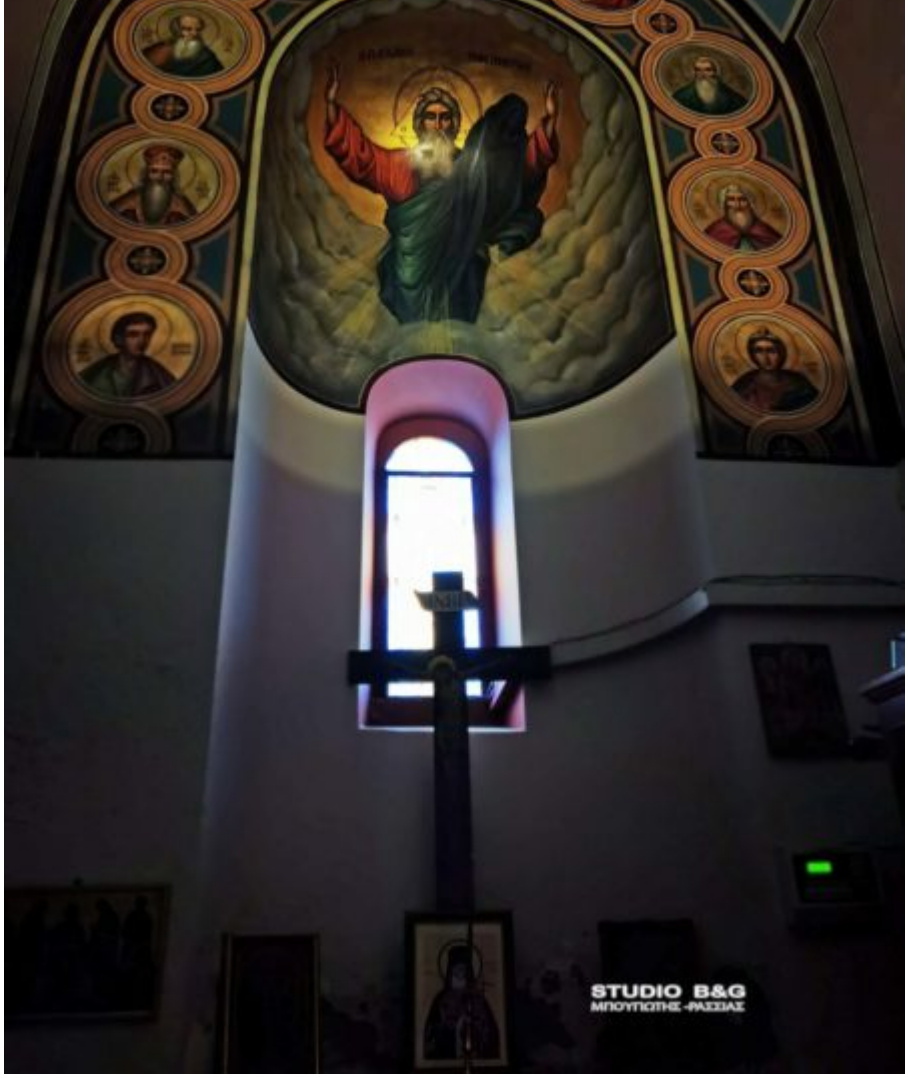
STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΦΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

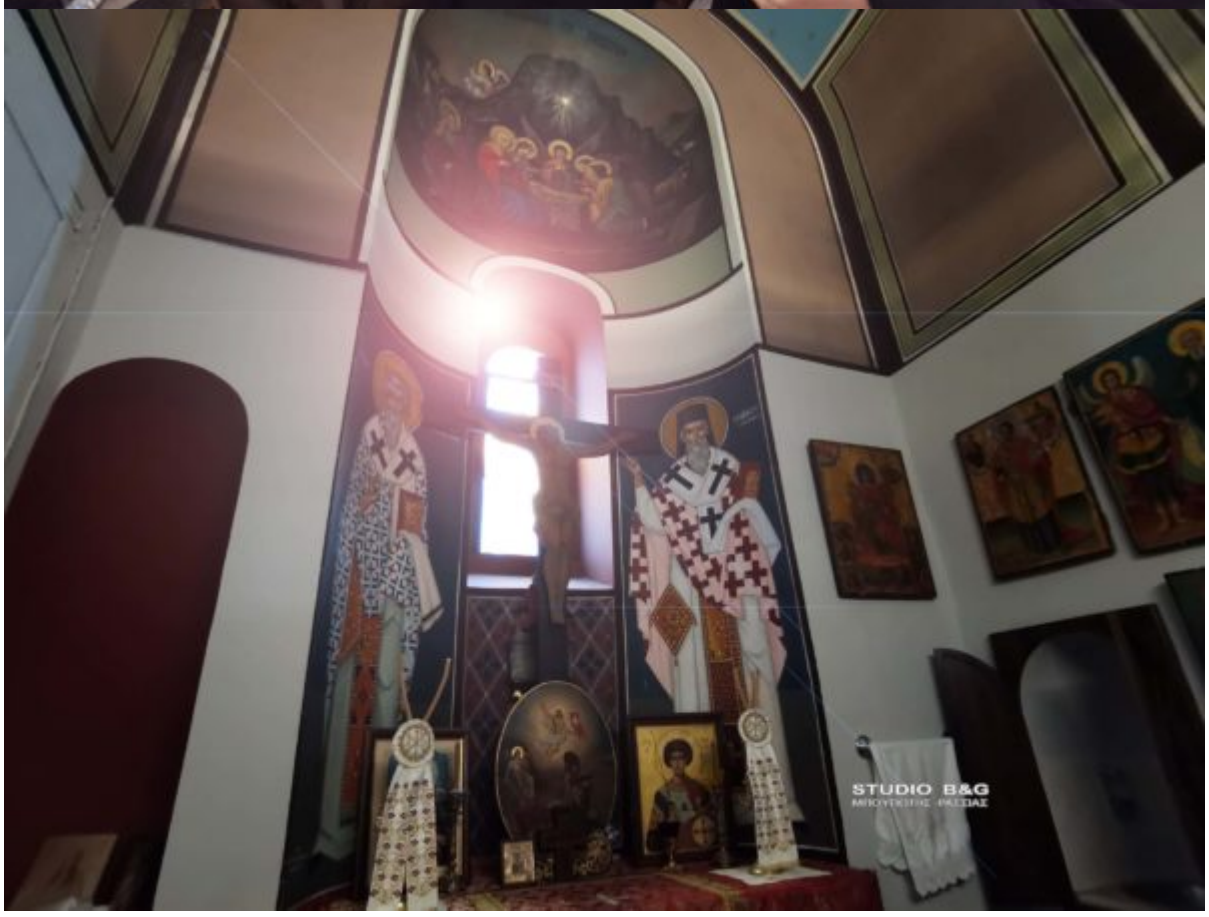
STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ – Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ